

той може да се хвърли оттамъ. Лъкарътъ поглеждалъ натукъ — натамъ, търсилъ начинъ да свали болния. Около лъкаря се събрали нѣкои отъ психичноболните, прислугата на болницата, но никой не се сѣща, какъ да свалятъ болния. Най-после единъ отъ болните казалъ: Господинъ докторе, макаръ че всички ме считатъ за лудъ, но азъ ще ви покажа, какво трѣбва да направите, да заставите болния да слѣзе самъ. Дайте ми единъ трионъ. Слугите веднага му донесли трионъ и се спрѣли отстрѣна, да видятъ, какво ще прави. Той се приближилъ къмъ зданието, взель триона въ ръжка и извикалъ къмъ болния: Слушай, или слизай долу, или сега ще започна да рѣжа зданието съ триона. Зданието ще се събори, и ти ще паднешъ въ развалините му. Като казалъ тия думи, той започналъ да рѣже съ триона единъ отъ жглите на зданието. Въ този моментъ болниятъ извикалъ: Моля, дайте ми по-скоро стълба, да слѣза на земята. Така лудиятъ успѣлъ да свали сина на милионера отъ покрива на зданието.

Съвременните хора трѣбва да се стремятъ къмъ такова знание, което сближава душите имъ, което ги запознава едни съ други. Тази култура наричаме Божествена. Знанието пъкъ, съ което човѣкъ може да си помогне при всички критични случаи въ живота, наричаме Божествено. Истинската култура създава такива отношения между хората, които и вѣчността не може да заличи. Когато говоримъ за вѣчността, разбираме проявите на благородното и възвишено въ свѣта, които сѫ безъ начало и безъ край. Вѣчността крие въ себе си всички условия, които даватъ възможност на човѣка да постигне желанията на своята душа. Вѣчността съдържа всички условия и възможности за постижения. Това, което е непостижимо въ временнния животъ, въ вѣчността е постижимо, защото Богъ живѣе въ вѣчността. Затова казваме: „Непостижимото за човѣка е постижимо за Бога“. Човѣкъ живѣе въ времения, въ преходния животъ, вследствие на което има само нѣколко допирни точки съ вѣчността, съ Божествения животъ. Единъ денъ, когато придобие повече допирни точки съ Божествения животъ, той ще го разбира добре и ще го живѣе. Когато бѫде готовъ за Божествения животъ, човѣкъ ще влѣзе въ него и ще носи отговорността за постѣпенитѣ си. Днесъ човѣкъ